Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει ο κανόνας του άρθρου 153, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 ([1]), της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σύμφωνα με τον οποίο το καταστατικό μιας οργάνωσης παραγωγών επιβάλλει στα μέλη της «να είναι μέλη μίας μόνο οργάνωσης παραγωγών για ένα συγκεκριμένο προϊόν της εκμετάλλευσης», την έννοια ότι ισχύει αποκλειστικά για τα μέλη που είναι παραγωγοί;

2) Προκειμένου να διασφαλιστεί η τήρηση της αρχής που προβλέπεται στο άρθρο 153, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013 σύμφωνα με την οποία οι παραγωγοί-μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών πρέπει να έχουν τον δημοκρατικό έλεγχο της οργάνωσής τους και των αποφάσεών της:

   — πρέπει, προκειμένου να εκτιμηθεί η ανεξαρτησία των μελών μιας οργάνωσης, να ληφθεί υπόψη αποκλειστικά η κατοχή του κεφαλαίου τους από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή να ληφθούν υπόψη και άλλα στοιχεία, όπως, όσον αφορά τα μέλη που δεν είναι παραγωγοί, η συμμετοχή σε συνδικαλιστική ένωση ή όσον αφορά τα μέλη που είναι παραγωγοί, η άσκηση διευθυντικών καθηκόντων στο πλαίσιο μιας τέτοιου είδους ένωσης;

   — αρκεί, προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο έλεγχος επί της οργάνωσης ασκείται πράγματι από τα μέλη-παραγωγούς της οργάνωσης αυτής, ότι οι τελευταίοι διαθέτουν την πλειοψηφία των ψήφων ή πρέπει να εξεταστεί το αν, λαμβανομένης υπόψη της κατανομής των ψήφων μεταξύ των μελών που είναι όντως ανεξάρτητα, το μερίδιο των ψήφων ενός ή περισσοτέρων μελών που δεν είναι παραγωγοί τους παρέχει τη δυνατότητα, ακόμη και χωρίς πλειοψηφία, να ελέγχουν τις αποφάσεις που λαμβάνει η οργάνωση;

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 922/72, (ΕΟΚ) αριθ. 234/79, (ΕΚ) αριθ. 1037/2001 και (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 671).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 9 Μαρτίου 2022 — Sad Trasporto Locale SpA κατά Provincia autonoma di Bolzano

(Υπόθεση C-186/22)

(2022/C 213/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα πρωτοδίκως και νυν αναιρεσείουσα: Sad Trasporto Locale SpA

Καθής πρωτοδίκως και νυν αναιρεσίβλητη: Provincia autonoma di Bolzano

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 1370/2007/ΕΚ ([1]) την έννοια ότι αποκλείεται η εφαρμογή του κανονισμού στην περίπτωση της εκμετάλλευσης εγχώριων και διεθνών δημόσιων υπηρεσιών πολυτροπικών επιβατικών μεταφορών, στις οποίες, αφενός, η δημόσια υπηρεσία μεταφορών έχει ενιαίο χαρακτήρα για τους σκοπούς της ανάθεσης και παρέχεται μέσω τραμ, καλωδιοκίνητων σιδηρόδρομων και τελεφερίκ, αφετέρου, η μεταφορά με μέσα σταθερής τροχιάς υπερβαίνει το 50 % της συνολικής και ενιαίας υπηρεσίας η οποία έχει ανατεθεί στον φορέα εκμετάλλευσης;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εάν έχει όντως εφαρμογή ο κανονισμός 1370/2007 και στην περίπτωση της εκμετάλλευσης εγχώριων και διεθνών πολυτροπικών επιβατικών μεταφορών, στις οποίες, αφενός, η δημόσια υπηρεσία μεταφορών έχει ενιαίο χαρακτήρα για τους σκοπούς της ανάθεσης και παρέχεται μέσω τραμ, καλωδιοκίνητων σιδηρόδρομων και τελεφερίκ, αφετέρου, η μεταφορά με μέσα σταθερής τροχιάς υπερβαίνει το 50 % της συνολικής και ενιαίας υπηρεσίας η οποία έχει ανατεθεί στον φορέα εκμετάλλευσης: έχει το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 1370/2007 την έννοια ότι απαιτεί, επίσης, σε σχέση με την απευθείας ανάθεση σε εσωτερικό φορέα εκμετάλλευσης σύμβασης παροχής δημόσιων υπηρεσιών η οποία περιλαμβάνει τη μεταφορά επιβατών με τραμ, την εξακρίβωση περί της νομικής μορφής την οποία λαμβάνει η πράξη ανάθεσης, με αποτέλεσμα να αποκλείονται από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1370/2007 οι πράξεις που δεν λαμβάνουν τη μορφή συμβάσεων παραχώρησης υπηρεσιών;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο δεύτερο ερώτημα: έχει το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2014/23/ΕΕ ([2]) την έννοια ότι αποκλείεται μεταβίβαση στον ανάδοχο του λειτουργικού κινδύνου που απορρέει από τη διαχείριση των υπηρεσιών οσάκις η προς ανάθεση σύμβαση: α) βασίζεται στο ακαθάριστο κόστος και δικαιούχος των εσόδων θεωρείται ο αναθέτων φορέας· β) προβλέπει υπέρ του φορέα εκμετάλλευσης, ως έσοδα από την εκμετάλλευση, μόνον αντίτιμο καταβαλλόμενο από τον [αναθέτοντα] φορέα, ανάλογο προς τον όγκο της παρασχεθείσας υπηρεσίας (αποκλειομένου, επομένως, του κινδύνου ζήτησης)· γ) δεν προβλέπει τη μεταβίβαση, από τον αναθέτοντα φορέα, του λειτουργικού κινδύνου ζήτησης (περί μείωσης του αντιτίμου λόγω μείωσης του όγκου των υπηρεσιών πέραν των προκαθορισμένων ορίων), του κανονιστικού κινδύνου (περί νομοθετικών ή ρυθμιστικών τροποποιήσεων, καθώς και περί καθυστερημένης έκδοσης αδειών και/ή πιστοποιητικών από αρμόδιους φορείς), του οικονομικού κινδύνου (περί μη καταβολής ή καθυστερημένης καταβολής των αντιτίμων καθώς και περί μη αναπροσαρμογής των αντιτίμων), καθώς και του κινδύνου ανωτέρας βίας (ο οποίος προκύπτει από την απρόβλεπτη τροποποίηση των όρων της υπηρεσίας)· ενώ δ) μεταβιβάζει στον αναθέτοντα φορέα τον λειτουργικό κίνδυνο προσφοράς (περί διακυμάνσεων του κόστους παραγόντων εκτός του ελέγχου του φορέα εκμετάλλευσης, όπως η ενέργεια, οι πρώτες ύλες, τα υλικά), τον κίνδυνο βιομηχανικών σχέσεων (ο οποίος προκύπτει από τις διακυμάνσεις του κόστους προσωπικού στο πλαίσιο συλλογικών συμβάσεων), τον διαχειριστικό κίνδυνο (προερχόμενο από την αρνητική δυναμική του λειτουργικού κόστους λόγω εσφαλμένων εκτιμήσεων πρόβλεψης), καθώς και τον κοινωνικο-περιβαλλοντικό κίνδυνο (ο οποίος προκύπτει από τυχαία γεγονότα κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης επί λειτουργικών αγαθών για την παροχή των υπηρεσιών);

4) Έχουν τα άρθρα 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ την έννοια ότι, στο πλαίσιο απευθείας ανάθεσης σύμβασης δημόσιας υπηρεσίας επιβατικών μεταφορών από αρμόδια τοπική αρχή υπέρ εγχώριου φορέα, συνιστά κρατική ενίσχυση η οποία πρέπει να υποβληθεί στη διαδικασία προηγουμένου ελέγχου του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ μια αποζημίωση για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας υπολογιζόμενη βάσει του κόστους διαχείρισης, το οποίο, έστω και αν συνδέεται με τις προβλέψιμες ανάγκες της υπηρεσίας, έχει υπολογισθεί, αφενός, με βάση το ιστορικό κόστος της υπηρεσίας που παρείχε ο απερχόμενος φορέας εκμετάλλευσης στον οποίο είχε ανατεθεί σύμβαση παραχώρησης υπηρεσιών παραταθείσα για περισσότερα από δέκα έτη, αφετέρου, παραπέμπει σε δαπάνες ή αντίτιμα που επίσης αφορούν την προγενέστερη σύμβαση, ή, εν πάση περιπτώσει, σχετίζεται με τυποποιημένους δείκτες μέτρησης της αγοράς που αφορούν εν γένει τους φορείς εκμετάλλευσης του τομέα;

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 (ΕΕ 2007, L 315, σ 1).

([2]) Οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ 2014, L 94, σ 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Βέλγιο) στις 11 Μαρτίου 2022 — ΜΕ κατά État belge

(Υπόθεση C-191/22)

(2022/C 213/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: ΜΕ

Αναιρεσίβλητο: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν τα άρθρα 7 και 24 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και [το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο γ',] της οδηγίας 2003/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης ([1]), καθώς και οι αρχές της ίσης μεταχείρισης και της ασφάλειας δικαίου, την έννοια ότι επιβάλλουν στα κράτη μέλη να μην λαμβάνουν υπόψη την ηλικία του συντηρούμενου κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης οικογενειακής επανένωσης, αλλά την ηλικία του κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης διεθνούς προστασίας του συντηρούντος στον οποίο έχει αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα, και να θεωρούν ότι ο συντηρούμενος είναι ανήλικος κατά την έννοια του άρθρου 4, [παράγραφος 1, στοιχείο γ',] της οδηγίας 2003/86/ΕΚ εάν ήταν ανήλικος κατά τον χρόνο που ο συντηρών υπέβαλε την αίτησή του ασύλου, αλλά ενηλικιώθηκε πριν αναγνωρισθεί στον συντηρούντα η ιδιότητα του πρόσφυγα και πριν υποβληθεί η αίτηση οικογενειακής επανένωσης;

([1]) ΕΕ 2003, L 251, σ. 12.